

[31:1]

וַיִּשְׁמַע אֶת־דְּבָרֵי בְנֵי־לֶבֶן לֵאמֹר לְקַח יַעֲקֹב אֶת כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ
עֲשֵׂה אֶת כָּל־הַכְּבֹד הַזֶּה:

[31:2]

וַיֵּרָא יַעֲקֹב אֶת־פְּנֵי לָבֶן וְהִנֵּה אֵינָנו עִמּוֹ כְּתַמּוֹל שְׁלֹשׁוֹם:

[31:3]

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אָרֶץ אַבְוֹתֶיךָ וּלְמוֹלְדֹתֶיךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ:

[31:4]

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרַחֵל וּלְלֵאָה הַשְׂדֵה אֶל־צֹאנָו:

[31:5]

וַיֹּאמֶר לְהוֹן רְאֵה אֲנֹכִי אֶת־פְּנֵי אָבִיכֶן כִּי־אֵינָנו אֵלַי כְּתַמּוֹל שְׁלֹשָׁם וְאֱלֹהֵי אָבִי הֵיךְ
עִמָּדִי:

[31:6]

וְאִתְּנָה יְדַעְתָּו כִּי בְכָל־כַּחֲוֵי עֲבַדְתִּי אֶת־אָבִיכֶן:

[31:7]

וְאָבִיכֶן הִתֵּל בִּי וְהִחֲלַף אֶת־מִשְׁכַּבְתִּי עֲשֶׂרֶת מַנִּים וְלֹא־נִתְּנוּ אֱלֹהִים לְהִרְעַע עִמָּדִי:

[31:8]

אִם־כִּנָּה יֹאמֶר נִקְדִּים יְהִיֶה שְׂכָרְךָ וַיִּלְדּוּ כָּל־הַצֹּאן נִקְדִּים וְאִם־כִּנָּה יֹאמֶר עֲקָדִים
יְהִיֶה שְׂכָרְךָ וַיִּלְדּוּ כָּל־הַצֹּאן עֲקָדִים:

[31:9]

וַיֵּצֵל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה אָבִיכֶם וַיִּתֵּן־לִי:

[31:10]

וַיְהִי בַעֲתַי יַחֲסֵם הַצֹּאֵן וְאַשָׁא עֵינָיו וְאַרְאָ בְּחִלּוֹם וְהִנֵּה הָעֵתִידִים הָעֲלִים עַל־הַצֹּאֵן
עֲקָדִים נְקָדִים וּבְרָדִים:

[31:11]

וַיֹּאמֶר אֵלֵי מִלֵּאֲדָה הָאֱלֹהִים בְּחִלּוֹם יַעֲקֹב וְאָמַר הִנְנִי:

[31:12]

וַיֹּאמֶר שָׂא־נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָּל־הָעֵתִידִים הָעֲלִים עַל־הַצֹּאֵן עֲקָדִים נְקָדִים וּבְרָדִים כִּי
רְאִיתִי אֶת כָּל־אֲשֶׁר לָבֹן עָשָׂה לָךְ:

[31:13]

אֲנֹכִי הָאֵל בֵּית־אֵל אֲשֶׁר מְשַׁחֲתָ שָׁם מִצְבֵּה אֲשֶׁר נָדַרְתָּ לִּי שָׁם נָדַר עֲתָה קוֹם צֵא
מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב אֶל־אָרֶץ מוֹלְדֹתֶךָ:

[31:14]

וּתְצַעַן רַחֵל וְלֵאָה וּתֵאמְרָנָה לוֹ הֵעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנִחַלָה בְּבַיִת אָבִינוּ:

[31:15]

הֲלֹא נִכְרִיּוֹת נִחְשְׁבָנוּ לוֹ כִּי מִכְרָנוּ וְלֵאכֹל גַּם־אָכּוֹל אֶת־כֶּסֶפֵּנוּ:

[31:16]

כִּי כָל־הָעֵשֶׂר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאֲבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבַנֵּינוּ וְעֲתָה כָּל־אֲשֶׁר אָמַר
אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עָשָׂה:

[31:17]

וַיִּקַּם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו עַל־הַגְּמָלִים:

[31:18]

וַיִּנְהַג אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־רֶכְשׁוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ מִקְנֵה קַנְיָנוּ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפָדֵן אַרְסֵם

לָבוֹא אֶל־יִצְחָק אָבִיו אַרְצָה כְּנָעַן:

[31:19]

וּלְבָן הַלֶּךְ לְגֹזֵז אֶת־צֹאֲנוֹ וּתְגַנֵּב רָחֵל אֶת־הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאָבִיהָ:

[31:20]

וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־לֵב לָבוֹ הָאֲרָמִי עַל־בְּלִי הַגִּיד לוֹ כִּי בָרַח הוּא:

[31:21]

וַיְבָרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּקָם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיֵּשֶׁם אֶת־פָּנָיו הַר הַגְּלָעָד:

[31:22]

וַיִּגַּד לְלָבוֹן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב:

[31:23]

וַיִּקַּח אֶת־אָחִיו עֲמֹן וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דָּרָד שִׁבְעַת יָמִים וַיִּדְבַּק אֹתוֹ בְּהַר הַגְּלָעָד:

[31:24]

וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־לָבוֹן הָאֲרָמִי בַחֲלֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הַשְּׁמֹר לְךָ פֶּן־תִּדְבַּר עִם־יַעֲקֹב

מִטּוֹב עַד־רָע:

[31:25]

וַיִּשָּׂג לָבוֹן אֶת־יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב תַקַּע אֶת־אָהֳלוֹ בְּהָר וּלְבוֹן תַקַּע אֶת־אָחִיו בְּהַר הַגְּלָעָד:

[31:26]

וַיֹּאמֶר לָבוֹן לְיַעֲקֹב מַה עָשִׂיתָ וּתְגַנֵּב אֶת־לִבִּי וּתְנַהֵג אֶת־בְּנֹתַי כַּשְּׁבִיּוֹת חָרָב:

[31:27]

לָמָּה נִחַבְּאתָ לְבָרַח וּתְגַנֵּב אֹתִי וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְאַשְׁלַחְךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂרִים בְּתוֹךְ

וּבְכֹנֹר: